Johdossa on kiva tulla maaliin!

Laulu-Jaakot Santiago de Chilen Estadio Espagnolissa järjestetyssä gaalaillassa. Tähän päättyi myös pietarsaarelaiskuoron onnistunut Etelä-Amerikan kiertue.

PS

Pari vuotta varojen keräystä, intensiivinen suunnittelujakso ja lopulta 10 vuorokautta tiivistahtista matkustamista ja laulamista eteläisen Amerikan kukkeimmassa kevääs-sä, päiväntasaajan tuolla puolen.

Siellä missä aurinkokin näyttää kiertävän vastapäivään.

Mieskuoro Laulu-Jaakot toteutti unelmansa ja matkusti poikki Argentiinan ja Chilen laulaen viidessä konsertissa 60-vuotisjuhlavuonnaan.

Latinalaisamerikkalaista yleisöä riitti joka paikkaan, ja vastaanotto oli lämmin muutenkin kuin säiden osalta.

Laulu-Jaakkoja vuodesta 1999 johtanut **Anna-Leena Salokorpi** päätti urakkansa tähän kiertueeseen, ja huokaisi kuuluvasti väsyneenä mutta onnellisena.

— Tuntuu aina vain hyvältä. Kun tekee parhaansa ja onnistuu suorituksessaan omien resurssiensa mukaisesti, voi olla tyytyväinen.

— Välillä tuntui aika ontolta, kun pitkään mietityt ohjelmarungot ja puheet menivät lähes joka kerta uusiksi. Kuoron taipuisuuden ohella hämmästelin itsekin touhun sujuvuutta. Onneksi oli aina kymmenisen sekuntia aikaa miettiä seuraavaa spiikkiä, kun piti käsiä vähän kauemmin ylhäällä laulun loputtua.

24-jäsenisen mieskuoron paimentamista vierailla mailla Anna-Leena Salokorpi ei pitänyt kummoisenakaan haasteena.

— Ei ole ennenkään matkoilla tarvinnut hävetä. Kaikki ovat aina paikalla, timmissä ja valittamatta. Kielitaitoa näytti riittävän, eikä kukaan ainakaan näyttänyt olevan hukassa.

Anna-Leena Salokorpi pitää reissua itsessään yhtenä suurena projektin kohokohtana, mutta onnistunut startti oli ratkaiseva koko kiertueen kannalta.

— Stimuloivinta ja merkittävintä oli ensimmäisen yleisön, siis kirkkokansan, vastaanotto. Se loi pohjan ja fiiliksen kaikkien konserttien onnistumiselle. Kuoro soi upeasti, karonkka ja henkilökohtaiset kiitokset lämmittivät.

Eteläisen pallonpuoliskon katolla käynti oli järisyttävä kokemus kaikille, myös Anna-Leena Salokorvelle. Andeilla kaikki on suurta.

— Tunne-elämys oli suorastaan tyrmäävä. Siinä kohtaa kirjaimellisesti kohoaa.

Hän uskoo, että vain harva kuoronjohtaja saa päättää uransa yhtä huumaavissa tunnelmissa: ensin Buenos Airesin sykettä yhdeksällä kaistalla samaan suuntaan, sitten päätös Victor Jaran Salissa ja chileläismusiikin ikonin Quilapayunin kotiyliopistolla.

— Huipennus tuli gaala-illassa. Viimeisen laulun jälkeen teki mieleni vielä hetken pitää käsiä ylhäällä ja nauttia tunteesta: se on siinä, 5–0 ja edelleen johdossa!

sivu 10-11